

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119295052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6119295052.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Blackside, a.s., so sídlom Bratislava, Plynárenská 7/A, IČO: 48 191 515, zastúpeného AK Herceg, s.r.o., so sídlom Bratislava, Košická 56 proti žalovanému N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., J. D. XXXX/X, o zaplatenie 9.012,45 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 14Csp/61/2019-104 zo dňa 13. septembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.012,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.012,45 eur od 23.11.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku /výrok I./ a vyslovil, že žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu 100% trov konania /výrok II./. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.012,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.012,45 eur od 23.11.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.12.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 5065734526, na základe ktorej poskytla banka žalovanému jednorazovo spotrebný úver na čokoľvek vo výške 9.500 eur. Žalovaný pohľadávku banky spolu s príslušenstvom vyplývajúcu z úverovej zmluvy riadne a včas neuhradil. Banka niekoľkokrát vyzvala žalovaného na uhradenie dlžnej sumy, pričom listom zo dňa 26.10.2016 zaslala banka posledný výzvu na zaplatenie omeškaných splátok pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Nakoľko žalovaný aj naďalej riadne nesplácal pohľadávku banky, omeškal sa so splácaním viac ako tri mesiace, bolo mu listom zo dňa 23.11.2016 oznámené vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti ku dňu 22.11.2016. Listom zo dňa 23.01.2018 banka vyzvala žalovaného na uhradenie dlžnej sumy, ktorá predstavovala ku dňu 23.01.2018 sumu 12.131,99 eur a zároveň žalovaného upozornila, že ak dlžnú sumu neuhradí, bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0400/2018/CE zo dňa 21.05.2018 banka postúpila pohľadávku z úverovej zmluvy na spoločnosť Silverside, a.s.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom banky zo dňa 21.05.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2019 spoločnosť Silverside postúpila pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanému novému veriteľovi, spoločnosti Blackside, a.s. (žalobca). Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom Posledná výzva - pokus o zmier zo dňa 15.04.2019, v ktorom žalobca zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Listová zásielka sa vrátila späť žalobcovi ako nedoručená z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote dňa 07.05.2019.

2. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. v postavení banky, uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 9.500 eur. Úroková sadzba bola 12,90% ročne, RPMN bola 15,42% ročne. Celková čiastka, ktorú musel žalovaný zaplatiť bola

18.176,93 eur. Počet splátok bol 120, výška splátky bola 151,50 eur mesačne, konečná splatnosť úveru bola 29.12.2024. S prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačenom formulári možno konštatovať, že uvedená zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou. Poskytnuté peňažné prostriedky bol žalovaný povinný v stanovenej dobe v splátkach vrátiť a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Túto svoju povinnosť však riadne a včas nesplnil. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky dňa 23.11.2016 a vyzval žalovaného na uhradenie tejto pohľadávky. Žalovaný ani potom túto pohľadávku neuhradil. Slovenská sporiteľňa následne pohľadávku proti žalovanému postúpila spoločnosti Silverside, a.s., ktorá ďalej postúpila túto pohľadávku žalobcovi.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 2, § 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „Zákon o bankách“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že veriteľ môže postúpiť svoju pohľadávku tretej osobe (postupcovi) aj bez súhlasu dlžníka a oznámenie postúpenia dlžníkovi nie je podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 a § 526 Občianskeho zákonníka. Postúpenie nie je možné iba vtedy, ak by to odporovalo dohode s dlžníkom, v danom prípade však takáto dohoda medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným neexistovala. Oznámenie postúpenia pohľadávky dlžníkovi má najmä ten význam, že sa dlžník dozvie, že má svoju pohľadávku plniť už novému veriteľovi (postupcovi). Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca žalobcu zaslala žalovanému výzvu zo dňa 26.10.2016, kde mu oznámila, že ku dňu 25.10.2016 je v omeškaní so splácaním pohľadávky sumy vo výške 1.080,69 eur a vyzvala ho na uhradenie tejto sumy. Uvedené súd prvej inštancie považoval za písomnú výzvu banky adresovanú žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 prvej vety. Žalovaný výzve nevyhovел, svoj záväzok voči banke neuhradil a preto právny predchodca žalobcu pohľadávku voči žalovanému (už po vyhlásení mimoriadnej splatnosti) postúpil dňa 21.05.2018 na spoločnosť Silverside, a.s.. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný bol v čase medzi 25.10.2016 a 21.05.2018 v omeškaní nepretržite viac ako 90 dní. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že boli splnené podmienky v zmysle Zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. až na žalobcu a žalobca preto má v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Na námietky žalovaného uvedené v odpore súd prvej inštancie uviedol, že žalobca ani jeho právny predchodcovia nemôžu zodpovedať za to, že žalovaný nemá riadne zabezpečené preberanie poštových zásielok. Uvedené záležitosti si musí usporiadať sám žalovaný. Fikcia doručenia upravená v bode 6.3. VOP Slovenskej sporiteľne, a.s. slúži práve na to, aby problémy s doručovaním, ktoré sú na strane klienta neboli na ťarchu banky a toto ustanovenie VOP Slovenskej sporiteľne sa nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, je to štandardný prostriedok zabezpečenia záväzku podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorého použitie v spotrebiteľských právnych vzťahoch právny poriadok nezakazuje. Ustanovenie o zmluvnej pokute však podlieha prieskumu súdu v tom zmysle, či sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmluve o splátkovom úvere sa žiadna zmluvná pokuta nespomína. Žalovaný mal pravdepodobne na mysli poplatok za upomienku 25 eur, ktorý sa taktiež nepovažuje za neprimeraný, nakoľko tento poplatok má za úlohu pokryť administratívne náklady banky pri vyhodnocovaní dôvodov na zaslanie upomienky, vypracovaní upomienky a nákladov na zaslanie upomienky. V prípade RPMN vypočítajúcej sa podľa podmienok, ktoré sú dané v deň uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, sa pri jej výpočte zároveň vychádza z predpokladu, že dlžník bude spotrebiteľský úver splácať riadne a včas. Preto do RPMN nie je možné započítať všetky poplatky, najmä nie tie, ktoré majú sankčnú povahu, keďže sa vopred nepokladá za samozrejmé, že dlžník úver nebude riadne splácať. Zmluva o splátkovom úvere je podpísaná žalovaným, v ktorej je okrem iného uvedené vyhlásenie žalovaného, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník, súhlasil s nimi, zaviazal sa ich dodržiavať a tiež vyhlásil, že pred podpisom úverovej zmluvy bol zo strany banky písomne informovaný o zmluvných podmienkach.

4. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v spore úspešný v rozsahu uplatnenej istiny, súd mu priznal proti žalovanému nárok na náhradu 100% trov konania. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zjavne nezákonné a svojvoľné, keď súd odňal žalovanému právo na súdnu ochranu a konal v rozpore so zákonom, keď ex offo nepodrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole. Súd prvej inštancie sa

nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko postúpenie pohľadávky nebolo žalovanému doručené a preto bolo neplatné. I keď žalobca tvrdí opak, nijakým spôsobom svoje tvrdenie nepreukázal. Medzi právo na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 226/03, sp. zn. III. ÚS 95/06, sp. zn. III. ÚS 36/2010. Žalovaný uviedol, že podpísal so Slovenskou sporiteľňou, a.s. úverovú zmluvu, ktorá bola na predtlačenom formulári a ktorej obsah nemohol ovplyvniť. Uvedená zmluva nebola individuálne dojednaná. Odvolávanie sa na VOP je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie, považujú sa za jednostranný úkon a spotrebiteľ nie je nimi viazaný. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie nemožno nazvať zákonné, lebo právny poriadok ukladá dodávateľovi povinnosť oznámiť a doručiť v lehote 5 dní postúpenie pohľadávky. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril a uviedol, že právny predchodca žalobcu dňa 04.12.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 9.500 eur a zároveň v tejto zmluve žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú okrem iného i VOP, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním pravidelných mesačných splátok, v dôsledku čoho bol žalovaný výzvou zo dňa 26.10.2016 informovaný, že ku dňu 25.10.2016 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.080,69 eur, ktorú žiadal uhradiť v lehote 15 dní od doručenia výzvy, pričom žalovaný bol k danému dňu v omeškaní s cca 7 mesačnými splátkami. Zároveň bol žalovaný poučený, že ak v stanovenej lehote nedôjde k uhradeniu omeškaných splátok, právny predchodca je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. V zmysle VOP sa za deň doručenia listovej zásielky považuje šiesty deň po jej odoslaní t.j. 01.11.2016, pričom za deň odoslania listovej zásielky sa považuje dátum uvedený na liste. Žalovaný ani napriek písomnej výzve neuhradil omeškané splátky, právny predchodca žalobcu oznámením o mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 22.11.2016 a zároveň bol žalovaný vyzvaný na úhradu pohľadávky vo výške 10.158,29 eur v lehote 15 dní. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanému novému veriteľovi, spoločnosti Silverside, a. s. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom banky zo dňa 21.05.2018. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2019 spoločnosť Silverside, a.s. postúpila pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanému novému veriteľovi, spoločnosti Blackside, a.s.. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 02.04.2019 bol žalovaný opätovne oboznámený s postúpením pohľadávky. Žalobca má za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktoré bolo preukázané zmluvami o postúpení pohľadávky spolu so špecifikáciou postúpenej pohľadávky a oznámeniami o postúpení pohľadávky, pričom platné postúpenie pohľadávky a aktívnu vecnú legitímáciu potvrdil aj súd prvej inštancie. Hlavným dôvodom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky ako i postúpenia pohľadávky bola skutočnosť, že žalovaný poskytnutý úver neuhrádzal v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Pokiaľ žalovaný namietal v odvolaní neprijateľné zmluvné podmienky, žalobca zastáva názor, že žalovaný vychádzal iba zo všeobecných informácií ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok, pričom sám nemá vedomosť, či sa v úverovej zmluve nejaké nachádzajú. Všeobecná námietka neprijateľných zmluvných podmienok je nepostačujúca. Pri podávaní takejto námietky je potrebné neprijateľnú zmluvnú podmienku nachádzajúca sa v konkrétnej zmluve definovať. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bírárová, v zmysle ktorého by totiž členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosť, ktoré smernica 2008/48ES neupravuje. Podľa jej článku 10 ods. 2 písm. i) v spojení s písm. h) zmluva o úvere na dobu určitú nemusí v čase jej uzatvorenia obsahovať presné určenie, aká časť splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť na bežné úroky a poplatky. Súdny dvor Európskej únie v prejudiciálnom konaní C-42/2015 rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES, ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu na svoje odvolanie uviedol rovnaké skutočnosti tvrdené v odvolaní a dodal, že v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa je potrebné na vzťahy týkajúce sa spotrebiteľa aplikovať ust. § 54 ods. 1 OZ. Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a v tomto prípade zlyhala odborná starostlivosť zo strany banky v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ak sú v zmluve o úvere odkazy na VOP, ktoré sú nečitateľné alebo ich žalovaný

nepodpísal/neprečítal, nie je nimi viazaný. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 245/2010. Súd je povinný ex offo skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodnutie Súdneho dvora C-42/15, na ktoré poukázal žalobca, nemá priamy účinok na naše spotrebiteľské zmluvy uzatvorené podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého splátka musí byť rozdelená na úrok, istinu a konečný termín splatnosti musí byť vyjadrení dňom, mesiacom a rokom.

8. Žalobca následne opäť poukázal na tvrdenia uvedené v predchádzajúcom vyjadrení a dodal, že pokiaľ žalovaný namietal nedodržanie odbornej starostlivosti zo strany banky, žalobca má za to, že žalovaný svojím podpisom na zmluve o úvere a informačnom formulári potvrdil, že mu zo strany banky boli zmluvné podmienky vysvetlené. Uzatvorenie zmluvy a vyjadrenie súhlasu s podmienkami poskytnutia úveru bolo prejavom jeho slobodnej vôle. Ak žalovaný nemal dostatočný čas na preštudovanie úverovej zmluvy a jej súčastí, nemal svojím podpisom potvrdiť, že sa s ich obsahom oboznámil a mal žiadať ich opätovné a dôsledné vysvetlenie. Žalovaný neuviedol, ktoré obligatórne náležitosti majú absentovať v zmluve o úvere, pričom podľa žalobcu predmetná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere je uvedený dátum prvej splátky (29.01.2015) a konečná splatnosť úveru, t.j. dátum poslednej splátky (29.12.2024). Súčasne je uvedená aj celková čiastka spojená s úverom, a to 18.176,93 eur, uvedená je aj výška mesačnej splátky. Žalovaný preto vedel koľko mesačne má splácať, ku ktorému dňu v mesiaci ako aj celkovú čiastku, ktorú zaplatí. z dôvodu záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 bol zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch novelizovaný zákonom a s účinnosťou od 01.05.2018 sa v § 9 ods. 2 slová „ termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov " nahrádzajú v písm.) i slovami „frekvenciu splátok,, a teda úverová zmluva už nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny, na úrok a ostatné poplatky.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Dokazovaním vykonaným v spore súdom prvej inštancie bolo preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver, a to na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5065734526 zo dňa 04.12.2014, vo výške 9.500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 120-timi pravidelnými mesačnými splátkami po 151,50 eur, pri RPMN 15,42% s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 12,90%, pričom celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola suma 18.176,93 eur. Výzvou zo dňa 26.10.2016 veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámil žalovanému neuhradené splátky vo výške 1.080,69 eur a upozornil ho, že ak nedôjde do 15 dní od doručenia výzvy k zaplateniu dlžnej sumy, bude oprávnený úver zosplatiť. Následne menovaná banka vyhlásila okamžitú splatnosť úveru dňa 23.11.2016 a vyzvala žalovaného k zaplateniu sumy 10.158,29 eur. Výzvou zo dňa 23.01.2018 potom vyzvala žalovaného na úhradu omeškaného peňažného záväzku a oznámila mu, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0400/2018/CE zo dňa 21.05.2018 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy spoločnosti Silverside, a.s. a postúpenie pohľadávky oznámila žalovanému listom zo dňa 21.05.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2019 spoločnosť Silverside, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy spoločnosti Blackside, a.s.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 15.04.2019, v ktorom žalobca zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

11. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (právnym predchodcom žalobcu) a spoločnosťou Silverside, a.s. /21.05.2018/ a zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Silverside, a.s. a žalobcom /01.04.2019/, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa citovaných ustanovení, žalobca v súdnom konaní musí svoju aktívnu vecnú legitimitáciu preukázať platným postúpením pohľadávky. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok podľa Občianskeho zákonníka. Aplikáciu uvedeného ustanovenia nevylučuje ani prípadný spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom, keďže v predmetnom spore je nesporné, že medzi pôvodným veriteľom - Slovenská sporiteľňa, a.s. ako bankou a žalovaným bola dňa 04.12.2014 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 5065734526, ktorá má spotrebiteľský charakter, a teda nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú treba tiež aplikovať aj vyššie uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postúpení pohľadávky z takejto zmluvy.

13. Aktívnu legitimitáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo si ten-ktorý hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitimitáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky.

14. Odvolací súd ďalej uvádza, že § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zakázané síce dovoľene, ale len za určitých podmienok. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým zákonným ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných podmienkach v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť pohľadávka postúpená, ak je veriteľom pohľadávky banka, a to: 1/ písomná výzva banky účastníkovi zmluvy na splnenie omeškaného peňažného záväzku a 2/ omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením peňažného záväzku napriek výzve banky. Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretie osoby podľa zákona o bankách, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Následkom nedodržania týchto podmienok postúpenia pohľadávky je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

15. Z dokazovania vykonaného v spore súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca preukázal výzvou zo dňa 23.01.2018, že veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu omeškaného peňažného záväzku z predmetnej úverovej zmluvy a zároveň mu oznámil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Žalobca však nepredložil ani neoznačil žiadny dôkaz na preukázanie skutočnosti, že uvedená výzva banky bola žalovanému doručená, resp. že by ju banka vôbec odoslala do sféry dispozície žalovaného.

16. V predmetnej veci, vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetnej záväzkového vzťahu z úverovej zmluvy a vzhľadom na povinnosť súdu ex offo skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, bolo potrebné preskúmať platnosť postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému na žalobcu podľa § 525 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvej inštancie platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle uvedených ustanovení skúmal, avšak jeho rozhodnutie o aktívnej vecnej legitimitácii žalobcu bolo nesprávne, nakoľko nezodpovedá zistenému skutkovému stavu, pretože v spore doposiaľ nebolo preukázané, že výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách / výzva Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 23.01.2018/ bola pred postúpením pohľadávky žalovanému doručená.

17. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou v ďalšom konaní vzhľadom na uvedené bude podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách znova preskúmať platnosť postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu v zmysle vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu a posúdiť tak aktívnu legitimitáciu žalobcu v predmetnom spore. Vo veci potom opätovne rozhodne.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).